

Forandring skal gives en ny Indfødsretslov, er særligt kaldet til at fastholde saadanne Principer, at det maa rygtes og siges rundt omkring, at man i Danmark er ligesaa nænsom om Indfødsretten nu, som man var den 15de Januar 1776, da den enevoldsmægtige Konge gav sine Regler om den. Dengang blev det udtrykkelig udtalt, at de Personer, der skulde kunne vente at komme i Betragtning til at opnaae denne Ret, skulde være dygtige Lærere, som man trængte til ved Universitetet, eller fremmede Fabrikanter og Kunstnere, som man havde indkaldt og særligt ønsket [at beholde her i Landet, eller Personer, som havde udmærket sig paa den militaire Løbebane. Seg skal saaledes henstille til det ærede Thing, om man ikke maa ansee netop dette Dieblit for heldigt valgt til at slutte sig til de af Udvalget fremfattede Hovedprinciper, og om der vel er Grund til af praktiske, af Medlidenheds- eller af andre Hensyn i samme Dieblit, som man opstiller visse udtalte bestemte Regler som de rigtige, da at gjøre Undtagelser fra dem.

Ordføreren: Seg kan naturligviis ikke med nogen stærk Grad af Iver imødegaae et Forslag, der er grundet paa Betragtninger, som jeg i og for sig aldeles deler, men jeg troer dog at burde gjøre et Par Bemærkninger, hvoraf den første skal angaae den Yttring af den ærede Forslagsstiller, at Udvalget i sit Resultat skulde være gaaet endog saa videre end den hidtilværende Praxis. Det er ikke Tilfældet; Udvalget har været lidt strengere end Praxis i de sidste Aar, da der er optaget Thydfere med endog saa mindre end 10 Aars Ophold. At der nu denne Gang forekommer saa mange Spillemand, troer jeg, at man maa see bort fra; thi man kan jo ikke sige, at Spillemand, der have været her i f. Ex. 12 Aar, ere mindre danske end Haandværksmand, der have været her i 12 Aar. Seg er ganske enig i, at man ikke for Fremtiden i Indfødsretslove skal have disse Militaire, som man ved krigsministerielle Bestemmelser

tvinger til at søge Indfødsret, hvilken man saa selv skaffer dem; men ved dem, der nu foreligge, troer jeg ikke, at deres militaire Stilling bør komme dem til Glæde; en Overspillemand, der har været her i 12 Aar, anseer jeg for ligesaa god som en Skræber, der har været her i 12 Aar. Udvalget har nu troet, at man ikke paa een Gang kunde sætte de Grundsætninger igennem, det selv har opstillet, men det ærede Medlem har meent, at man haade burde og kunde det, og det saaledes, at man ikke blot holdt sig til den høiere Aarsgrændse, som Udvalget har foreslaaet, men at man gik tilbage til selve den første Betragtning, som Udvalget har opstillet. Personlig kan jeg slet ikke have Noget imod det, hvis Thinget finder det rigtigt; jeg kan kun fremhæve de Hensyn, jeg før nævnte, og som jeg dog troer, at man bør tillægge en vis Vægt, først Hensynet til Ministeriet, der, hvis man følger det ærede Medlems Forslag, paa en vis Maade lider et Nederlag. Seg troer just ikke, at det vil betragte det fra dette Synspunkt, men jeg synes, at det vil lide et Nederlag, hvorpaa det ikke var forberedt, fordi det har udarbejdet Lovudkastet i Henhold til, hvad begge Rigsdagens Thing tidligere have vedtaget. Dernæst har jeg fremhævet Hensynet til de opsørte Personer. Seg skulde have anseet det for hensigtsmæssigt, hvis det ærede Medlem havde gjort en Adskillelse, hvorved den strengere Betragtning, som han ønsker gennemført, var kommen til at foreligge Thinget i en dobbelt Række af Forslag, et principalt og et subsidiairt, saaledes, at han særligt havde fremhævet de Indviden, der ikke engang have 15 Aars Ophold i Landet, og dernæst de Dvorige, der vel have opholdt sig i dette Aaremaal, men dog ikke have noget saadant Præv, der kan komme i Betragtning, hvis man vil betragte Indfødsretten som en Vresborgerret. I saa Fald kunde Thinget have afgjort begge Spørgsmaalene. Det kan jo ganske vist, naar de enkelte Medlemmer ere opmærksomme ved Afstemningen over de enkelte Forslag, ogsaa nu tage disse